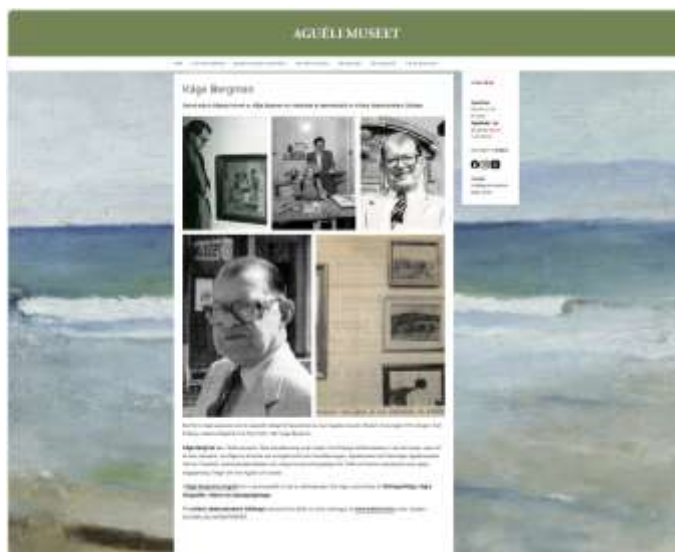

Kåge Bergman

1914 – 2001

- 1914 Carl Gustaf Emanuel, Kåge, Bergman föds den 22 december i Örebro.
- 1916 Drabbas av polio och blev totalförlamad. Svävade mellan liv och död. Tillfrisknade men fick dras med sviter av polion under resten av livet.
- 1935-40 Elev vid Konstindustriella skolan, senare Konstfack, i Stockholm.
- 1943 Praktikant vid Arbetsförmedlingen i Stockholm, Södertälje och Västerås i början av 1940-talet. Flyttade till kvarteret Vaskplatsen 1-2 (Sveahuset!) i Sala den 25 oktober. Inneboende hos konstnären Hulda Claesson Silfverstolpes familj.
- 1946 Gitermål med Barbro Holm, f. 19 januari 1921, d. 18 februari 2009.
- 1947 Dottern Elisabet föds den 9 november.
- 1949 Dottern Margareta föds 6 mars. Kåge blir intendent i Sala konstförening, en post som han innehade i 40 år! Oavlönad!
- 1950 Anordnade en Aguéliutställning i Fribergsska villan.
- 1952 Sonen Staffan föds 15 mars.
- 1957 Dottern Katarina föds 10 november.
- 1962 Aguéli museet öppnas och Kåge var den drivande kraften bakom tillblivelsen.
- 1974 Tilldelas Salas jubileumsmedalj i silver som överlämnades av kung Carl XVI Gustaf.
- 1982 Utställning på Joar Blå I Enköping i februari: Bo-Åke Adamsson, Bengt Kullander, Bo Svärd, Inga-Lisa Stadling, Johan Tibbelin, Olle Eriksson, Bertil Andersson, Gösta Södergren, Annick Baron-Paulsson, Rolf Paulsson, Karl-Otto Modin och Kåge Bergman.
- När utställningen flyttar till Aguéli museet i Sala tillkommer ytterligare några konstnärer: Carl-Olov Pettersson, Gudrun Folker, Margaretha Björdin, Sixten Engberg och Lena Nessle.
- 1987 "Nya" Aguéli museet invigs efter mycket intensivt arbete från Kåges sida.
- 1988 Kåge slutar som intendent på Aguéli museet.
- 1997 Egen utställning på Aguéli museet tillsammans med kamraten sedan Konstfack, Lennart Forsberg. Tilldelas samma år Nordiska museets medalj för hembygdsvårdande verksamhet.
- 2001 Kåge Bergman avlider den 25 mars 2001.

Avlidna Salakonstnärers Sällskap har sammanställt [ett omfattande dokument om Kåge Bergman](#) som finns på Aguéli museets hemsida. Där får du mycket mera bilder, tidningsklipp, ljudfiler och videos om Kåge och hans betydelse för Aguéli museet, Sala Konstförening och Aguéli museets Vänner.

Kåge Bergman, *Skål med vindruvor*, gouache 1934, 27 x 23 cm. 0

Kåge Bergman, *Lärarens lada*, akvarell 1939, 22 x 34 cm.
(reflex i glaset)

Kåge Bergman, *Strandhugg*, gouache 1940, 10 x 11 cm.

Kåge Bergman, *Gammalt hus, Södertälje*, akvarell 20 mars 1943, 26 x 21 cm

Kåge Bergman, akvarell 6 juli 1944.

Kåge Bergman, *Gammalt magasin, Lunda gård, Vingåker*, akvarell 13 juli 1944, 22 x 15 cm.

(reflexer i glaset)

Kåge Bergman, akvarell 1944.

Kåge Bergman, *Carl Fribergs hus*, akvarell 1944, 35 x 24 cm

Kåge Bergman, akvarell, 46 x 35 cm

Kåge Bergman, akvarell, 27 x 21 cm

Båda akvarellerna målade 29 nov 1945

Kåge Bergman 1945, *Mugg och citron*, akvarell 1945, 18 x 15 cm.

Kåge Bergman, *Dahlia*, akvarell 30 augusti 1946, 60 x 46 cm. Landstinget i Västmanland.

Kåge Bergman, *Vattenfall*, akvarell 11 juni 1947, 47 x 29 cm.

Kåge Bergman, *Blått glas*, akvarell 1947, 26 x 36 cm.

Kåge Bergman, *Stora Torget* 1948, akvarell 48 x 29 cm

Kåge Bergman, akvarell 11 mars 1948, 33 x 24 cm

Kåge Bergman, akvarell 11 maj 1949, 44 x 30 cm.

Kåge Bergman, *Palmska villan*, akvarell 26 augusti 1950, 33 x 23 cm.

Sala Konstförenings samlingar nr 450.

Kåge Bergman, *Knechtschaktet*, akvarell 1950.

Text på baksidan: *Till Barbro med önskan om en god jul 1950. Kåge B.*

Kåge Bergman, akvarell 1951, 24 x 32 cm.

Maj Britt Johansson, Aguéligatan, Sala, i april 2016: Det här är skomakare Arvid Nordströms, f 1864 i Kila, hus i Simanbo. Han var gift med min farmors syster, Emma Johansson, f 1866 i Norr Salbo. Troligtvis målade Kåge den här akvarellen på uppdrag av sonen, Karl Arvid Nordström, 1898-1957, som blev syssloman 1933 vid lasarettet Sala. Fotot nedan är samma hus och finns med i min släktforskning.

Makarna Nordström med barnen framför huset i Simanbo

Kåge Bergman, akvarell 1951, 23 x 32 cm.

Kåge Bergman, akvarell 14 februari 1951, 50 x 38 cm med ram.

Kåge Bergman, akvarell 40 x 25 cm.

Kåge Bergman, akvarell 1952, 48 x 34 cm.
(reflexer i glaset)

Kåge Bergman, *Trädgårdsmotiv*, akvarell 1952, 18 x 14 cm.

Kåge Bergman, olja 1953, 27 x 27 cm.

Kåge Bergman, *Leksaksskåpet*, olja 1953, 40 X 33 cm.

Kåge Bergman, *Strå kalkbruk*, akvarell 27 sept 1953, 39 x 32 cm.

Kåge Bergman, *Kungsgatan - Hyttgatan*, olja 40 x 32 cm.

Kåge Bergman, akvarell 20 februari 1955, 31 x 38 cm.

Kåge Bergman, *Sala Station*, akvarell, 6 februari 1955.

Staffan Bergman, i mars 2018: Det här är utsikten från vår bostad på Bergmästaregatan 4 (nuvarande Aguéligatan) i februari 1955. Det är vi barn som leker i snön på tomten framför Väsbygatan.

Kåge Bergman, akvarell 33 x 24 cm. Tillhör Region Västmanland.

Kåge Bergman, *Utsikt från Bergmästaregatan 4* (ca 1955), olja 41 x 32 cm.

Kåge Bergman, *Utsikt mot trädgården*, olja 64 x 81 cm.

Kåge Bergman, akvarell 11 mars 1956, 27 x 35 cm.

Kåge Bergman, *Tannas stuga*, Tärnsjö, akvarell 29 juli 1956, 30 x 37 cm.

Kåge Bergman, *Utsikt över hustaken*, akvarell 10 maj 1957, 31 x 28 cm.

Kåge Bergman, *Köket, Vingåker*, akvarell 1957, 40 x 25 cm.

Kåge Bergman, *Lador i Hälsingland*, olja 1959, 45 X 37 cm.

Kåge Bergman, *Granbo by, Hanebo sn, Hälsingland*, akvarell 3 maj 1959, 34 x 25 cm.

Kåge Bergman, *Stadsbild*, akvarell 20 april 1963, 21 x 26 cm.

Kåge Bergman, *Sovande pojke*, akvarell 15 x 22 cm.

(reflexer i glaset)

Kåge Bergman, *TILL STAFFAN PÅ KONFIRMATIONSDAGEN 15.7.1967*, akvarell.

Kåge Bergman, *Stilleben*, akvarell 1968, 29 x 42 cm.

Text: TILL KATARINA PÅ 11-ÅRS DAGEN FRÅN PAPPA
(reflex i glaset)

Kåge Bergman, akvarell 26 oktober 1969, 29 x 49 cm.

Kåge Bergman, akvarell 26 oktober 1969, 29 x 49 cm, baksida.

Kåge Bergman, *Ängar och åkrar*, akvarell 1969, 23 x 28 cm.

(reflex i glaset)

Kåge Bergman, *Vinterbild, dammarna* 1970, akvarell 47 x 29 cm

Kåge Bergman, akvarell 26 augusti 1970, 23 x 44 cm.

Kåge Bergman, *Bellanderska gården vinter*, akvarell 1970, 35 x 55 cm.
(reflexer i glaset)

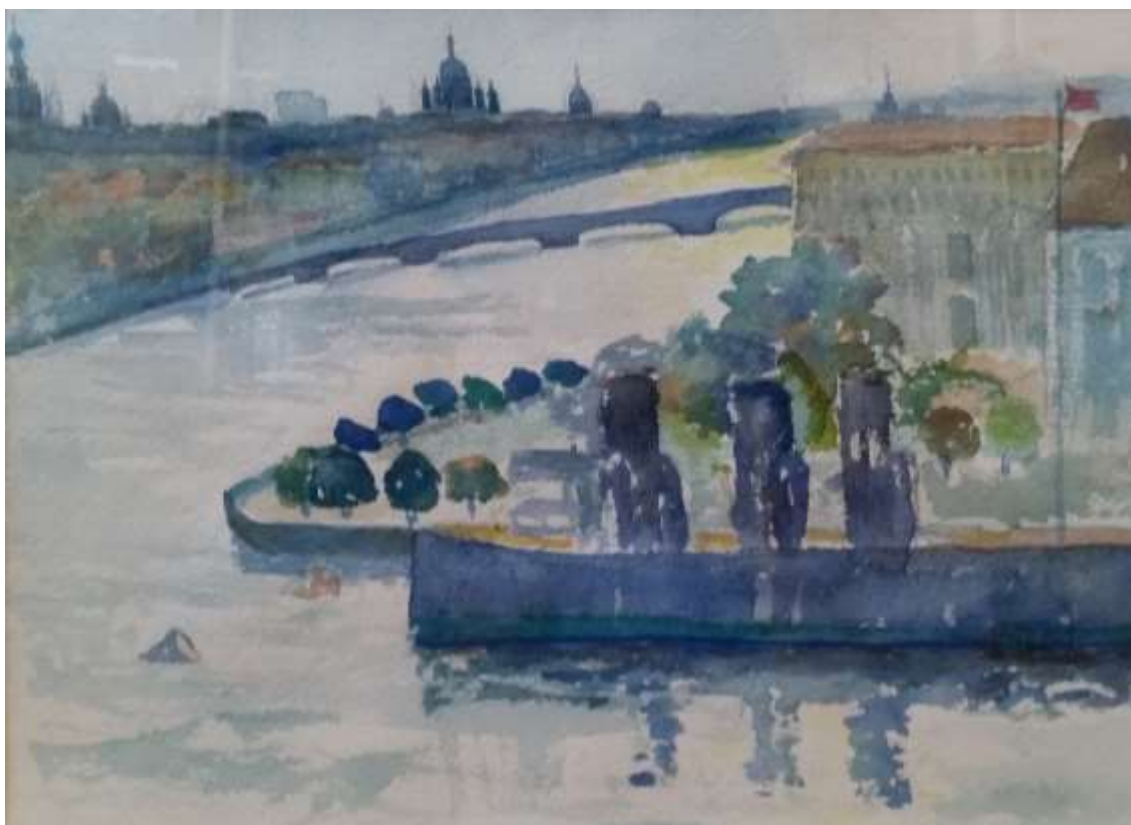
Kåge Bergman, akvarell 11 november 1972, 35 x 33 cm.

Kåge Bergman, *Marsvinterbild. Utsikt mot Bellanderska gården*, akvarell 1972, 37x51 cm.

Kåge Bergman 1972, *Hus i Schweiz*, akvarell 1972, 23 x 29 cm.

Kåge Bergman, akvarell

Kåge Bergman, akvarell (17 juli 1973?).

Kåge Bergman, *Blommande gröna dalar*, akvarell 1973, 31 x 40 cm.

(reflex i glaset)

Kåge Bergman, *Arnebo*, akvarell 2 oktober 1973, 31 x 41 cm.

Kåge Bergman, akvarell 1974, 24 x 35 cm.

Kåge Bergman, *Ängslyckan Ingbo*, akvarell 1975, 26 x 38 cm.

Kåge Bergman, *Från Strandbaden, Skåne*, akvarell 1975, 36 x 54 cm. Sala Konstförenings samlingar nr 84

Kåge Bergman, *Trädgården Hyttgatan*, akvarell 2 oktober 1975, 25 x 37 cm.

(reflexer i glaset)

Kåge Bergman, *Berg o dal Åre*, akvarell 1976, 37 x 57 cm.

Text på baksidan: *Till Elisabet o Jalle med varma lyckönskningar från ma Barbro o pa Kåge 2/2 1979*

Kåge Bergman, akvarell 11 juli 1976.

Kåge Bergman, *Smedjan Österbybruk*, akvarell 1978, 45 x 29 cm.

Kåge Bergman, (28 sept 1977?).

Kåge Bergman, *Danmark*, akvarell 1978, 33 x 53 cm.
(reflexer i glaset)

Kåge Bergman, akvarell 23 april 1979, 22 x 30 cm.

Kerstin Bengtsson/Stig Hagström, i mars 2018: Det här är utsikten från Kåges rum på andra våningen på dåvarande Arbetsförmedlingen, adress Drottninggatan 9. Utsikt tvärs över Aguéligatan, husen bakom Bellanderska gården.

Kåge Bergman, akvarell 23 april 1979, 22 x 30 cm,
baksida, lyckönskan till Stig Hagström

Kåge Bergman, akvarell 11 juni 1982, 36 x 53 cm.

Kåge Bergman, 36 x 53 cm, baksida: akvarell 4 augusti 1985, 55 x 69 cm.

Kåge Bergman, 1984, *Öland*, akvarell 1984, 29 x 41 cm.

Kåge Bergman, olja 46 x 33 cm.

Kåge Bergman, *Tvätten Björkelid*, olja 48 x 33 cm.

Paradhanduk, duk och bonad av Kåge, linoleumtryck på tyg:

68 x 32 cm

115 x 59 cm

Kåge Bergman, *Tulpanvasen*, akvarell 62 x 40 cm

Dottern Elisabet Renström, i mars 2018: Det här är pappas sista målning. Han orkade inte göra bakgrunden helt klar.

SA. 28/6-49
**Croquisklubben en handfull
 SA
 28/6-49 ambitiösa amatörmålare.**

Det fanns, som de flesta sa-ber väl känner till vid det här laget, en litetlåt verksam croquisklub i Sala. De som lite tidigare kände till den hade ett visst tillfälle att i våras vid den utställning som arrangerades i HSB-lokalen, stifta bekantskap med såväl amatörmålarnas själva som resultatet av deras konstnärliga utövning. Och det föreföll som de flesta skulle ha blivit synnerligen glatt överraskade av vad som där visades. Experis, som förräddan hjälpte klubbens medlemmar att söva bland konstverken till denna utställning, förklarade att det över lag visades en mycket god amatörmålarskildhet.

Det var med en viss trygghet man tackade ja till en inbjudan att närvara vid en av klubbens sammankomster, t. o. m. den första för höstterminen som hölls på

Forts. Se sid. 49, spalt 3.

För Croquisklubben samlades på en av sina sammankomster. På övre bilden fr. v. fristående G. Södergren, fru Greta Ringström, maskinhandl. Henry Johansson och Kåge Bergman. På den nedre bilden fr. v. fristående John Fredriksson, "modellören" konstnären Eds. Cedering, kontorist Folke Östlund samt hr Beril Andersson.

Forts. fr. sid. 1

CROQUISKLUBBEN...

Forts. fr. sid. 1.

måndagskvällen med en tillställning av 10-talet medlemmar. Och det var nästan ingen synpunkt som damp ned i utan en sanding intena vi arbetande, allvarliga o. sammanbitna klubbmedlemmar, som man till en början knappast vågade tilltala i råde'n att bli befraktad som en sådan där obekvämligt talträngd journalist. Det visade sig dock snabbt att stundens allvar lätt gav vika för ett lustigt o. stundtals ironiskt och mycket ofta självironiskt. o. skämt och att det inte alla var någon svårighet att komma till tals med damm och herrarna i sällskapet. Tydligen tyckte vi oss inte d'lerad av den arbetsvär som präglade medlemmarna o. åtminstone denna första höstkväll.

Vi samlas så här — precis så här enkelt — en gång i veckan hemma hos någon av medlemmarna, och en av gästerna är Kåge Bergman, som på måndagskvällen hade nöjet se målarutställningarna i sitt hem. Under ett par tre timmar målas eller tecknas det ganska intensivt. Vi diskuterar gärna våra dukar emellan och jag kan säga att det är knappast någon förening för inbördes beundran. Vi klipper aldrig tavlorna av varandra. Ett skänkt uttalande av en tavla leder ofta till ett svar som: "Tack, jag målar själv. Men vi byter mycket gärna tavlor med varandra. Eftre det händer faktiskt att man kan bli förtjust även i andra konstverk än sina egna, skänkt hr Bergman.

Vi samlas till dessa målar- o. teckningskvällen i företa hand för att ses och själva, säger maskinhandlaren Henry Johansson, som också är mycket duktig amatörmålare och sköter har möjlighet att även i stor utsträckning hjälpa andra med sin konst. Vi målar utan tanke på att förtjäna pengar. Det är ingalunda meningen att amatörmåleriet på något sätt skall konkurrera med yrkesmåleriet och vi vill ingalunda i något avseende försöka ta upp konkurrens med våra yrkesbröder.

UTSTÄLLNINGEN

som hölls i våras och blev en sådan publik framgång var alltid inte arrangerad i försäljningsvyf-

te utan anordnad dels för att vi själva skulle ha ett bestämt mål att arbeta fram emot, dels därför att vi i någon mån ville visa den stora allmänheten hur trevligt det kan vara att ha en hobby som måleri och vidare vilket resultat man kan uppnå av sin egenaktighet i detsamma. I en kaffepaus, då tungbätten komnade på allvar.

— Lokafrågan, är den ett problem för croquisklubben, liksom för andra klubbar, varje annan sammankomst?
 — Jag vet inte riktigt vad jag skall säga. Det är givet att det skulle vara roligt ha en ateljé, och då skulle vi även kunna ta emot fler intresserade än det dumsta, som klubben nu består av, säger hr Bergman. Vi har ännu knappast reflekterat på att göra några emhållsgagnande gåringar och smitta någon slags offtantlig fritidsklubb, även om man gjort så på många andra håll. Är så länge håller vi oss nog till en blygsammare skala, där vi bara tar reda på vår egen frid på ett som vi tycker förnuftigt sätt, som nödigen kan minska till efterföljd.

Det var mot slutet av kriget,

som klubben kom till. De flesta som då samlades samman hade redan länge sysslat med måleri i en eller annan form och en del hade t. o. m. i någon utsträckning skolat. Någon fast organisation finns inte. Vi redor oss utan ordförande, sekreterare och kassör, låter det. Det gemensamma intresset håller oss så bra tillsammans ändå.

Förutom croquistekning sylvlar man med olje, pastell- och akvarelmålning. Alla prövar på allt. Man befinner sig i ett ständigt ökande och har man funnit ett grepp som fångar en särskilt öökande och där man tycker att man kanske har vissa förutsättningar att lyckas, så berättar man med ett beinämnda intresse i ett krigligt öökande efter att skapa sig en stil. Men alla har ännu inte funnit sitt grepp, påstår de åtnimskända själva.

Anläggning för måleri eller teckning har legat latent hos de flesta. En del har känt med sig själva att de nog hade förmåga att på ett eller annat sätt, med en eller flera fört genom påviskan utifrån — t. o. m. en teckningslärare har uttusanerat en av klubbmedlemmarna — fått upp ögonen för vad de själva kan och villot värde det ligger i att utöva en hobby som amatörmåleri. Tade minst v'kligt är måleriet i det avseendet ett dem utövare får en visigad hjälp och ett fördjupat intresse för konsten i allmänhet.

Kåge

Sala konstförenings styrelse fick många nyval vid årsmötet

Fru Karin Karsberg avgick som intendent och vice ordförande.

Sala konstförening höll på onsdagskvällen årsmöte på Samrealskolan under fru Karin Karsbergs ordförandeskap. Till föreningens ordförande omvaldes doktor Carl Friberg. I övrigt blev det många nyvalda till styrelsen och som intendent utsågs assistent Kåge Bergman. Föreningens utgifter har uppgått till kr. 2.813:17 och inkomsterna till kr. 2.770:11.

Fru Karin Karsberg valdes att leda kvällens förhandlingar och hon hållade de närvarande välkomna. I föreningens årsberättelse märktes främst den minnesutställning som hölls över konstnären Isaac Grünewald den 11 september. Denna exposé var öppen en vecka och besöktes av 200 äldre och 600 skolbarn. Anslaget till konstutlöp har oförändrat utgått med 1.000 kr.

Bland de tavlor som utlottades märktes "Blomsterterrassen" av Gösta Bohm, "Björkliden" av Leonie Pileviska-Carlsson, "Våraften" av Gösta

Widerbäck, en reproduction av Isaac Grünewalds "Italienskt landskap" samt ett koppartryck "Venus triumf" och en bok om Van Gogh av C. Nordenfalk. Föreningens medlemsantal uppgår till 191.

Fru Karin Karsberg hade avlagt sig uppdraget som intendent och vice ordförande och hon avtackades av häradssekrivare G. Ahlin. Han ansåg att fru Karsberg varit den drivande själen i föreningens verksamhet och beklagade att hon måste lämna styrelsen på grund av uppgifter på annat håll. Fru Karsberg valdes till hedersledamot i konstföreningens styrelse och avtackades till yttermera visso med blommor.

Till ordförande valdes dr C. Friberg, omvald, v. ordf. rektor G. Flodström, nyvald, sekr. frk. G. Högberg, omvald, skattmästare kontorist F. Ostlund, nyvald, ledamöter utan särskilt funktion blev: häradssekrivare G. Ahlin, H. Collin, C. G. Ahlgren samt L. Lindberg. Till intendent utsågs assistent Kåge Bergman och som hans medhjälpare valdes fru Greta Ringström. Till suppl. i styrelsen omvaldes stadsträdgårdsmästare J. E. Lantz samt nyvaldes bibliotekarie Ulla Reuterborg och hr Henry Johansson. Revisorer: frisör J. Fredriksson, bankkamrer Ö. Petrusson, Rev.-suppl.: cykelhandl. O. Eriksson. Till inköpskommitté utsågs doktorerna C. Friberg, L. Nordquist och häradssekrivare G. Ahlin. De av Konstföreningen ägda 11 tavlorna har ett sammanlagt värde av 6.000 kronor.

Croquisklubben. Från vänster Gösta Södergren, Greta Ringström, Henry Johansson-Johag och Kåge Bergman.
Foto Sven Norling.

Croquisklubben. Från vänster John Fredriksson, Edvard Cederling, Folke Östlund och Bertil Andersson.
Foto Sven Norling.

25/5/96 Fem salakonstnärer på Abrahamsgården

Salakonstnärerna Karl Otto Modin, Bertil Andersson och Lennart H. Lindberg ses här framför den senares skulptur "Hästhuvud".

□ På Abrahamsgården i Norberg ställer t.o.m. denna veckas utgång fem salakonstnärer ut ett urval av sina arbeten. Det är Lennart H. Lindberg, som visar skulptur samt Karl Otto Modin, Bertil Andersson, Kåge Bergman och Carl-Olof Pettersson, måleri. En intressant konstellation, där var och en företräder skilda inriktningar och där mångårigt erfarna tagit med en relativ nybörjare i sin krets, Carl-Olof Pettersson.

Lennart H. Lindberg, som ju haft i uppdrag att smycka offentliga miljöer har föredragit att exponera något intimare skulpturer, alla utsökta prov på hans färdighet i svetsning genom vilken han skapar sköna strukturer och effektfulla nyanser i ett hårt material. Han företräder dessutom en fantasifull formgivning så som i den pampiga "Tuppen" och i "Tjurhuvud" och "Hästhuvud", som dessutom är

högst personligt präglade djuravbildningar.

Karl Otto Modins måleri har på senare tid fått en mer dramatisk prägel. Han har på sistone gjort en del teaterdekor och tillämpar även i många av sina tavlor i Norbergsutställningen en teknik och ett formmönster avsett att skapa teatralisk effekt. Det gäller framför allt "Dramatisk scen 1 och 2". Efter en tid av förkärlek för landskap och stadsmiljöer har han återgått till figuralt måleri och tycks dessutom vara en smula påverkad av science fiction-litteraturen. En "Framtidsvision" tyder åtminstone på detta. Modin har tidigare ställt upp på Abrahamsgården.

Bertil Andersson, som är en mångsidig man — tyvärr, kanske man skall säga, saknas i denna utställning hans keramik — har valt några mindre format i olja, som väl dokumenterar hans känsla för både färg och komposition. Det gäller främst hans Ölands-

bilder, som i mjuka, avgränsade färgfält skildrar ölandskapets i olika dagar. Ett prydligt måleri.

Kåge Bergman, som under många år ägnat sin fritid — ehuru begränsad — åt framför allt akvarellmåleri har utvecklats till en fin landskapsskildrare med motiv från speciellt Sala-omgivningarna. "Höstfärger Arnebo" är ett litet lysande färgskådespel, återgivet med den flödighet som är teknikens signum och med säker blick för nyanser.

Carl-Olof Pettersson slutligen har väl ännu inte hunnit finna sin stil. Han har under många år ägnat sig åt naturfotografering och hans intresse för landskapet och dess innehåll har fortsatt när han tillgripit målarutensilierna. Naturlyriska med ett stänk av mystik kanske man kan karaktisera hans bidrag som i Norberg.

åkej

Vänskaplig utställning visas på Aguélimuseet

SALA

Två kompisar ställer ut – så kallar Kåge Bergman och Lennart Forsberg sin gemensamma utställning på Aguélimuseet, med vernissage i morgon lördag.

Kompisar är ett i högsta grad passande uttryck för de två, unga i sinnet som de båda är. Att de tillsammans snart uppnår den aktningsvärda åldern av 165 år är svårt att tro.

De munhuggs och påminner varandra om den gången de delade lägenhet på Vasmannagatan i Stockholm. Runt 1940 var det. I den lägenheten brukade de ha kammarmusikaffnar, tillmedan värdinnan höll för bronnen.

Salabon och Aguélimuseets förre intendent Kåge Bergman och Stockholmskonstnären Lennart Forsberg är båda födda i Örebro. Fast det var inte då de blev kompisar.

– Jag brukade köpa påsksmällare i Lennarts fars sportaffär, men Lennart själv blev jag bekant med först när vi båda gick på Högre konstindustriella skolan i Stockholm, den som sedan blev Konstfack, berättar Kåge Bergman.

Skulle blivit reklamare

Teckning för tryck och bokhantverk hette utbildningen. Reklambranschen var vad Kåge siktade på. När hans studier var avslutade ett år före Lennart skildes deras vägar. Genom åren har de dock hållit kontakten och det märks att båda gillar detta att ställa ut tillsammans.

Reklamjobb var nästan omöjligt att få under krigsåren.

– Istället fick jag chansen att bli praktikant utan lön vid arbetsförmedlingen i Stockholm, berättar han.

Den praktikmånaden ledde

Kompisar. Några år över 80-år de båda två, men still going strong och unga som få i sinnet. Lennart Forsberg (till vänster) och Kåge Bergman ställer ut tillsammans på Aguélimuseet.

FOTO: MIKAEL HOLMIDD

via Södertälje och Västerås till Sala och 37 år vid arbetsförmedlingen här. I Sala blev Kåge Bergman också redan 1949 intendent i Sala konstförening och den drivande kraften i skapandet av Aguélimuseet, som öppnades 1962.

Genom alla åren målade Kåge, företrädesvis akvareller. Det är sådana som nu, tillsammans med ett par oljor, hänger i Runda fönstret. De spänner över drygt 50 år – den äldsta är målad 1954.

Mot Kåge Bergmans lätta, luftiga akvareller kontrasterar grafikern Lennart Forsbergs svartvita trägravyrer och färgmättade träsnitt. Små trägravyrer, där de små, små strecken bildar nervverk i ett blad eller mönstret på urgamla fossil. Träsnitt i större format, stilleben där färg och form får tala.

Det är tidsödande tekniker som Lennart Forsberg valt att ägna sitt konstnärsskap.

– Jovisst, säger han med ett leende.

– Men fossilerna är ju många miljoner år gamla, så då kan det väl få ta sin tid att avbilda dem.

Bibliska bilder

Under många år var Lennart Forsberg tecknare hos Bonniers. På Aguélimuseet finns med ett par illustrationer till Chaucers Canterbury tales. Han visar också några av sina senaste verk, en serie bibliska bilder.

Lennart Forsberg är en av de verkliga förgrundsgestalterna inom svensk grafik, dels i kraft

av sitt eget skapande men också som organisator i konstlivet. Han har varit ordförande i Grafiska sällskapet och i Konstnärshusets grafikgrupp.

Utställningen med dessa två "kompisar" pågår till och med den 11 januari.

INGALILL FORSS NORBERG
0224 561 69

Fredag 30 mars 2001

Kåge Bergman död

Sala. Kåge Bergman, Sala, har avlidit i en ålder av 86 år. Därmed har en färgstark kulturperson gått ur tiden.

Dödsfall

Kåge Bergman var Sala konstförenings intendent under 40 år och en av skaparna av Aguélimuseet, vars chef han var från invigningen 1962 till 1988.

Kåge Bergman föddes i Örebro. Karl Gustav Emanuel var hans dopnamn, men så småningom förvandlades det till Kåge. Fadern hette Joel och var förman på skofabriken Örnén i Örebro. Mamma Edith var hemmafru.

Vid två års ålder drabbades Kåge Bergman av polio och blev totalförlamad. Han svävade mellan liv och död men tillfrisknade mot alla odds. Sviter av polion fick han dock dras med under resten av livet.

Under åren 1935-40 gick han på Konstindustriella skolan i Stockholm, skolan som senare blev Konstfack. Tanken var att han skulle försörja sig som tecknare inom det som i dag kallas reklambranschen, men under krigsåren var det nästan omöjligt att få sådana jobb.

– Istället fick jag chansen att bli praktikant utan lön vid arbetsförmedlingen i Stockholm, berättade han i en intervju i Sala Allehanda.

Han blev kvar vid arbetsförmedlingen och via Södertälje och Västerås hamnade han i början av 1940-talet på arbetsförmedlingen i Sala. Salasejouren skulle egentligen bara bli månadslång, men han trivdes bra och blev kvar.

1946 gifte han sig med Barbro Holm och makarna fick fyra barn.

Parallellt med arbetet på arbetsförmedlingen, där han senare blev föreståndare, verkade Kåge Bergman som konstföreningens intendent och senare

Kåge Bergman var en oförtröttlig konstfrämjare.

som Aguélimuseets chef. Sin första riktiga kontakt med Ivan Aguélis konst fick han 1950 när han fick anordna en Aguéliutställning i Fribergsska villan. Därmed föddes tanken på ett speciellt Aguélimuseum och Kåge Bergman var en av pådrivarna. 1962 stod museet klart. 25 år senare kunde ett upprustat och utvidgat museum invigas.

– Jag var glad, tacksam och lite rörd. Jag hade ju nått mitt mål och värdesätter det kanske än mer eftersom kampen var hård, sade Kåge Bergman som stridit med näbbar och klor för sitt livsverk.

– Och nog känns det som en belöning när man får höra politiker som motarbetat ombyggnaden berömma resultatet, tillade han.

I samband med tillkomsten av nya Aguélimuseet tog han initiativ till före-

ningen Aguélimuseets vänner och där var han styrelsemedlem fram till i fjol.

Hans eget konstnärliga skapande fick under alla år bli en fritidssysselsättning. Resultatet av detta kunde Salaborna se vid en utställning på Aguélimuseet i december 1997. Då, 83 år gammal, ställde han ut valda delar av en halvseklång produktion, i första hand akvareller men även några oljor, tillsammans med jämnåriga grafikern Lennart Forsberg. Båda var örebroare av födseln och kamrater under åren på konstskolan i Stockholm.

Kåge Bergman har fått flera utmärkelser under åren. I samband med Sala stads 350-årsjubileum i juni 1974 var han en i en kvartett kulturpersoner som tilldelades Salas jubileumsmedalj i silver. Medaljen överlämnades inför 4000 personer på Stora torget av den då tämligen nyblivne kung Carl XVI Gustaf. I referatet dagen efter i Sala Allehanda beskrevs Kåge Bergman som "den oförtröttlige konstfrämjaren". 1997 fick han Nordiska museets medalj för hembygdsvårdande verksamhet. Han har också fått Sala kommuns kulturstipendium.

Klassisk musik var ett av Kåge Bergmans stora intressen bredvid konsten. I över 25 år ingick han i en musiklyssnarcirkel i Sala. Han lyckades också tugga ihop pengar till inköp av flygeln som finns på Aguélimuseet

Närmast anhöriga är hustrun Barbro, barnen Elisabet med make Jalle, Gävle, Ata med make Tommy, Österbybruk, Staffan med maka Ylva, Skinnskatteberg, Katarina med make Mikael, Gävle, barnbarn samt brodern Perolof Bergman med maka Gunborg, Sala.

Ur Aguélímuseets Årsskrift 2001:

Vår käre
**Kåge
Bergman**

* 22 december 1914

har lämnat oss,
i ljusst minne bevarad.

Sala den 25 mars 2001

BARBRO

**Elisabet och Jalle
Ata och Tommy**

Karolin, Mårten, Hampus

Staffan och Ylva

Moa, Disa, Sanfrid

Katarina och Mikael

Fanny

Perolof och Gunborg

*Vi binder en krans av
minnen*

De vackraste vi har

*Vi vet att den aldrig skall
vissna*

Hos oss är Du alltid kvar

Begravningen äger rum i Sala sockenkyrka tisdagen den 17 april kl. 13.00. Därefter inbjudes till minnesstund i sockenstugan. O.s.a. senast 9/4 till Bergqvist begr.byrå tel. 0224-870 80. Tänk gärna på Aguéli-muséet "Till Kåge Bergmans minne" pg 34 02 26-0.

Kåge Bergman

Carl-Gustaf "Kåge" Bergman
* 22 dec 1914 - † 25 mars 2001

Det finns konstnärer som skapar konst och blir odödliga. Sedan finns det de som inte skapar men ser till att Konsten, de odödligas verk, får ett hem så att andra människor får se den. Mecenater, donatorer har det funnits åtskilliga i historien från till exempel Lorenzo Medici som hade Botticellis Venus födelse hemma i matsalen, Ernest Thiel med sitt galleri för nordisk sekelskifteskunst vid Blockhusudden, till Knud W Jensen på Louisiana och andra. Pengar, massor av pengar var en förutsättning, men inte det viktigaste. Det var en stor kärlek till Konsten och en dröm att skaffa den ett hem.

Kåge Bergman hade inga pengar men en stor kärlek inte bara till konsten i allmänhet utan till en särskild konstnär, en Sala-bo liksom han själv: Ivan Aguéli. Född Johan Gustaf Agelii, omdöpt av sig själv, världsresenär utan fast bostad i årtal, adress c/o ett tält i öknen eller ett fängelse i Sydfrankrike. Övergick till islam. Uppträdde i fotsid dräkt under skiftande namn, ett av dem var på arabiska Abdul – Hadi, "vägvisarens

tjänare”. Överkörd av ett tåg utanför Barcelona 1917. Prins Eugen räddade anarkistens konstnärliga kvarlåtenskap och fick den hem till Sverige, ett land Aguéli inte besökte i onödan.

Flera år senare uppträder den andra räddande ängeln efter sufistens död: Kåge Bergman, Sala. Världsresenärens konst måste ha ett hem, men var? Ett badhus i stan står tomt och väntar på att rivas. Gör det istället till ett Aguéli-museum i Sala, hans egen stad! Och Kåge Bergman lyckas få det till stånd, den före detta simhallen blir 1962 till sin förvåning ett hem för stadsläkaren Carl Fribergs stora samling av Ivan Aguélis konst. Och Kåge Bergman blir utan att tänka på det en fullföljare av konsttraditionen från Lorenzo il Magnifico.

Nu är konstens tjänare Kåge Bergman död. Men jag hoppas att de två träffas i samma himmel och får vandra tillsammans på de saligas ängder. Samtalande om det ”Vägvisarens tjänare” drömde om: den rena konsten.

Bengt Lagerkvist

Minnesord i Sala Allehanda 2001-04-04, Svenska Dagbladet 2001-04-09
och Dagens Nyheter 2001-04-30

Med en brinnande ande i en skröplig kropp ägnade sig Kåge Bergman åt konsten i allmänhet och Aguéli-museet i synnerhet. Med aldrig sinande entusiasm och en god portion envishet lyckades han förverkliga Carl Fribergs testamentariska önskan att ge den unika samlingen av Aguéli-målningarna – landets största – ett hem i konstnärrens födelsestad.

Stor var glädjen hos Kåge och övriga konstvänner, när det första museet invigdes 1962 på tredje våningen i varmbadhuset. Två årtionden senare, då badhuset stängts, hotade rivningsvågen den vackra, gedigna byggnaden med åtföljande flyttning av konstmuseet. Med näbbar och klor kämpade Kåge emot flyttplanerna. Ortstidningen stödde honom i hans oförtrutna kamp, som gav seger i ett nyrustat Aguéli-museum med en glansfull invigning 1987.

Själv fick jag under kampen en personlig kontakt med Kåge, som ledde till varm vänskap. Min beundran för hans och hans uppoffrande maka Barbros betydelse för konstlivet i Sala fördjupades under det gemensamma arbetet i styrelsen för stödföreningen Aguéli-museets Vänner – också det ett initiativ av Kåge. Föreningen bildades 1987 och utger bland annat en årsskrift, vars redaktion Kåge tillhörde de första tolv numren.

Sällan passar eldsjäl bättre än om man i ett ord försöker sammanfatta Kåges insatser för konsten i Sala.

Kurt Nilsson

Minnesord i Sala Allehanda 2001-04-02

Stämmingsfullt avsked av Kåge

En stämmingsfull begravningstjänst över Kåge Bergman hölls under stor tillslutning i Sala sockenkyrka den 17 mars. Officiant var komminister Karin Hammermo. Hennes fina griftetal inramades, förutom av psalmsång, av ett rikt musikprogram med verk av Bach, Gluck och Vivaldi.

Efter gudstjänsten samlades deltagarna till en minnesstund i Sockenstugan. Sala Konstförenings ordförande 1985-1995, f. kommunalrådet Stig Reimerson, nämnde tre händelser i Kåges senare verksamhet, som han särskilt gladde sig åt: maj 1981, då Ivan Aguélis kvarlevor kom hem från Spanien och kunde begravas invid Kristina kyrka, den 10 maj 1996, då drottning Silvia invigde sommarutställningen av prins Eugens konst på Aguélimuseet och Kåge fick en pratstund med drottningen, för det tredje den 24 maj år 2000, då Ivan Aguélis Plats med Acke Oldenburgs sinnrika konstverk invigdes.

Kåges vän sedan ungdomen i hans födelsestad Örebro, konstnären Lennart Forsberg, Stockholm, berättade minnen från deras gemensamma studietid på Konstfack i Stockholm, då de delade rum på Västmannagatan.

Bengt Lagerkvist, Stockholm, bland annat känd författare av konstböcker och mångårig styrelseledamot av Aguélimuseets Vänner, betonade Kåges insats för att bereda Ivan Aguélis konst ett hem och såg för sin inre syn ett möte mellan målaren och museets skapare på "de saligas ängder", där de kunde samtala om "den rena konsten".

Om Kåge som eldsjäl i det lokala konstlivet och hans envetna arbete för Aguélimuseets tillkomst och utveckling talade konstföreningens vice ordförande Johnny Ekman.

Slutligen tackade Staffan Bergman på de anhörigas vägnar alla som slutit upp kring Kåges bortgång, och Karin Hammermo läste upp hälsningar och namn på bidragsgivare till en fond till den bortgångnes minne. Behållningen avses bekosta en ny museikatalog.

Kurt Nilsson